

ning af denne Medicinaldirektion, var det saa ikke praktisk, at den højtærede Minister fik en Autoritet til at indstille? Jeg vil gøre opmærksom paa, at vi jo have et medicinsk Fakultet. Var det ikke hensigtsmæssigt, om f. Eks. det medicinske Fakultet fik en i hvert Fald delvis Indstillingsret til disse Pladser, dels som Medicinaldirektør, dels som Medicinalraader, og maaste ogsaa for de tilforordnedes Vedkommende? Denne Henstilling tillader jeg mig altsaa at gøre. Den Forklaring af § 9, som den højtærede Minister gav, viser jo vel, hvorledes Paragraffen er bleven, som den er, men dermed er det jo ikke afgjort, at Paragraffen egentlig er god i dens nuværende Sammensætning. Jeg respekterer Historien for saa vidt, og kan altsaa meget vel forklare mig, at Paragraffen har faaet denne Stikkelse, men derved er jeg ganske vist ikke fuldt beroliget, jeg kan ikke derfor erkende, at den er god. Jeg ved endog meget vel, at naar Paragraffer blive til paa den Maade, er det somme Tider, at man saar de allerdaarligste Paragraffer. — Saa er der endelig Spørgsmaalet om Apotekerene. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at han ikke tror alt, hvad der staar i Aviserne. Det gør heller ikke jeg. Jeg er en saa erfaren Avismand, at jeg nok ved, hvad man skal tro af, hvad der staar i Aviserne, og hvad man ikke skal tro deraf. Men jeg tror heller ikke, at man skal gaa saa vidt, at man siger, at man slet ikke skal tro noget af det, der staar i Aviserne. Jeg tror, der er en passende Mellemvej: Man skal tro, at noget af det er Løgn, og at noget af det er sandt. Et aldeles ensidigt Standpunkt bør man ikke indtage der. Det viser jo altsaa, at den højtærede Minister nok ved, at der har været en ret sensationel Historie med Apotekerens herhenne. Den højtærede Minister siger saa, at det er ikke muligt for ham at gribe ind, før Sagen er afgjort ved Domstolene (Modsigelse af Justitsministeren), naa, før Undersøgelsen er endt (Modsigelse af Justitsministeren), altsaa, før der foreligger noget officielt, hvilket vel altsaa vil sige paa det Tidspunkt, da Aktion er dekretet; jeg formoder, at det er til det Tidspunkt, at den højtærede Minister refererer, ellers maatte det vel være ved Dommens Afgjelse. Men der har foreligget en anden Apotekerhistorie i det sidste Aar ogsaa, og jeg tror ikke, man der ventede med at gribe ind, til den Sag var undersøgt. Det var en Apotekerovre i Nysted, som blev anlagt for at have taget for meget for sine Varer, og der er for ganske nylig faldet Dom over den Apoteker. Saa vidt jeg husker, fik han en Maanedes Fængsel og nogle Hundrede Kr. i Bøde eller

saa, fordi han havde gjort sig for stor Fordeel paa sine Varer. Men allerede længe forinden havde den Apoteker solgt sit Apotek, og det er blevet mig sagt — og det er vistnok rigtigt — at han havde faaet Tilhold om at sælge sit Apotek. Hvem der kunde give det Tilhold, ved jeg ikke, det maatte vel være den højtærede Justitsminister. (Justitsministeren [Melleman]: Nej). Ja, i hvert Fald paastaas det, at denne Apoteker blev sat under et meget stærkt Pres fra en eller anden Myndigheds Side, saaledes at han stilte sig ved sit Apotek snarest muligt, og vist nok længe før Undersøgelsen var endt. Han har, saa vidt jeg ved, solgt sit Apotek mange Maaneder, før der faldt Dom i den Sag, i hvilken han var anlagt. Det kunde vistnok føre til meget mærkelige Forhold, om man ikke kunde røre ved en Apoteker trods nok saa store Skandaler. Nu ved jeg ganske vist ikke fuldt ud, hvad denne St. Pauls Apoteker har gjort sig skyldig i. Jeg vil gerne tro, at hvad der er meddelt i Bladene, kan være Overdrivelse, og det er jo muligt, at den retslige Undersøgelse vil vise, at han ikke er saa stor en Synder, som Aviserne have gjort ham til, men sikkert er det i hvert Fald, at han i $\frac{3}{4}$ eller i over $\frac{1}{2}$ Aar har staaet for den offentlige Menig, og navnlig for det Publikum, han skal handle med, som en Mand, der behandler dette ilde, som bedrager det, giver det Vand i Stedet for Medicin, giver det daarlige Varer i Stedet for gode Varer, Snavs i Stedet for rene Varer osv. Det er et Faktum, man ikke kan komme fra, og det forekommer mig at være meget uheldigt, ikke mindst for selve Apotekerstanden, at saadanne Forhold kunne være ved, uden at der er nogen Mulighed for at gribe ind. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Justitsminister ikke tager Privilegiet fra ham, men det, jeg spørger om, er, om der ikke er nogen Mulighed for at suspendere ham eller paalægge ham at tage en Bestyrer, om den højtærede Justitsminister ikke alt i de bestaaende Love eller i sin Stilling som øverste Myndighed for Medicinalvæsenet har en Myndighed til at suspendere ham eller paalægge ham at holde en Bestyrer for Apoteket. Det var, nærmere præciseret, dette, som jeg ønskede at spørge den højtærede Justitsminister om.

Justitsministeren (Melleman): Jeg skal til disse Ting svare, for det første, at det er mig ganske ubekendt, af hvem eller hvorledes den nævnte Mand skulde have faaet Tilhold om at sælge sit Apotek. Jeg ved ikke det mindste derom. Han har maaste solgt det, fordi han frygtede for, at Sagens